

Zadeva C-330/24**Predlog za sprejetje predhodne odločbe****Datum vložitve:**

6. maj 2024

Predložitveno sodišče:

Nejvyšší správní soud (Česka republika)

Datum predložitvene odločbe:

25. april 2024

Tožeča stranka:

Celní jednatelství Zelinka s. r. o.

Tožena stranka:

Generální ředitelství cel

SKLEP

Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) [...] (ni prevedeno) je v zadevi, ki jo je družba **Celní jednatelství Zelinka s. r. o.** [...] (ni prevedeno) (tožeča stranka) proti **Generální ředitelství cel** [...] (ni prevedeno) (tožena stranka) začela s tožbo zoper odločbo, ki jo je tožena stranka izdala 21. novembra 2022 [...] (ni prevedeno), v postopku s kasacijsko pritožbo tožeče stranke zoper sodbo Městský soud v Praze (mestno sodišče v Pragi, Češka republika) z dne 13. julija 2023, opravična številka 10 Af 2/2023–57,

odločilo:

I. Sodišču Evropske unije se **predloži** to vprašanje za predhodno odločanje:

Ali je treba izraz „pomotoma“ iz člena 116(7) Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije razlagati tako, da se lahko carinski dolg ponovno vzpostavi le, če je do povračila carinske dajatve prišlo zaradi nehotnega ravnanja carinskega organa, ali pa se za pomoto v smislu te določbe lahko šteje tudi napačna presoja carinskega organa glede tarifne uvrstitve blaga?

[...]

Obrazložitev

I. Dejansko stanje

[1] Družba Celní jednatelství Zelinka s. r. o. (v nadaljevanju: tožeča stranka) v Evropsko unijo uvaža elektronske proizvode AXIS S20xx (v nadaljevanju: blago), da bi jih sprostila v prosti promet. Tožeča stranka je proizvode prvotno uvrstila pod oznako carinske nomenklature KN 8521 90 00 90, za katero velja carinska stopnja v višini 8,7%. Celní úřad pro hlavní město Prahu (carinski urad za glavno mesto Praga) je nato tožeči stranki odmeril carinsko dajatev, ki je ustrezala deklarirani oznaki carinske nomenklature, v višini 1.541.018 CZK.

[2] Tožeča stranka je nato pri Celní úřad pro hlavní město Prahu (carinski urad za glavno mesto Praga) vložila zahtevek za spremembo tarifne uvrstitve zadevnega blaga v tarifno podštevilko 8517 62 00 00 kombinirane nomenklature, za katero velja carinska stopnja v višini 0 %. Sestavni del tega zahtevka je bil tudi zahtevek za povračilo carinskih dajatev. Tožeča stranka je zahtevku priložila Závaznou informaci o sazebním zařazení zboží od Celního úřadu pro Olomoucký kraj (zavezujoča tarifna informacija carinskega urada za Olomuški okraj) [...] (ni prevedeno), v skladu s katero je bilo isto blago v okviru obravnave zahtevka, ki ga je vložil drug subjekt, uvrščeno pod tarifno oznako 8517 62 00 00. Celní úřad pro hlavní město Prahu (carinski urad za glavno mesto Praga) je zahtevku tožeče stranke ugodil in ji povrnil carinsko dajatev v višini 1.541.018 CZK.

[3] Celní úřad pro Jihomoravský kraj (carinski urad za Južnomoravski okraj) je 8. junija 2021 pri tožeči stranki opravil kontrolo blaga, sproščenega v prosti promet, namenjeno preverbi tarifne uvrstitve blaga, prijavljenega v carinskih deklaracijah. Po izvedbi te kontrole je ugotovil, da bi bila pravilna uvrstitev blaga uvrstitev pod tarifno oznako 8521 90 00 90, pod katero je bilo prvotno uvrščeno. V zvezi s tem je na podlagi odločb o dodani odmeri od tožeče stranke zahteval plačilo carinskih dajatev v skupnem znesku 1.541.018 CZK. Tožeča stranka je zoper te odločbe o dodatni odmeri vložila pritožbo pri Generální ředitelství cel (glavni carinski urad), ki je pritožbi ugodil in v obrazložitvi svoje odločbe navedel, da je treba položaj rešiti s ponovno vzpostavitvijo carinskega dolga v skladu s členom 116(7) Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. decembra 2013 o carinskem zakoniku Unije (v nadaljevanju: carinski zakonik), na podlagi katerega je v primeru, če se pomotoma odobri povračilo ali odpust carinskih dajatev, mogoča ponovna vzpostavitev carinskega dolga.

[4] Celní úřad pro hlavní město Prahu (carinski urad za glavno mesto Praga) je nato z devetimi odločbami z dne 17. marca 2022 odločil o ponovni vzpostavitvi carinskega dolga v skupnem znesku 1.541.018 CZK, ker je presodil, da je bila v obravnavani zadevi carinska dajatev povrnjena zaradi napake carinskega organa, pri kateri je šlo za to, da je blago tožeče stranke napačno uvrstil pod oznako

carinske nomenklature 8517 62 00 00, za katero velja carinska stopnja v višini 0 %. Tožeča stranka je zoper te odločbe vložila pritožbo pri Generální ředitelství cel (glavni carinski urad), ki je z odločbo z dne 21. novembra 2022 pritožbo zavrnil in potrdil odločbo Celní úřad pro hlavní město Prahu (carinski urad za glavno mesto Praga).

[5] Tožeča stranka je zoper odločbo Generální ředitelství cel (glavni carinski urad) vložila tožbo pri Městský soud v Praze (mestno sodišče v Pragi; v nadaljevanju: mestno sodišče), ki jo je zavrnilo. Mestno sodišče je presodilo, da se v obravnavani zadevi uporabi člen 116(7) carinskega zakonika, saj se nanaša na vsebinske napake v odločbah, ki jih izdajo carinski organi. V nekaterih jezikovnih različicah carinskega zakonika se uporablja izraz „error“ (angleška različica) in „errore“ (španska različica), katerega pomen je v pravnem jeziku bliže „napaki“ kot „pomoti“. V češkem prevodu te določbe je prišlo do zamenjave širšega izraza „neupravičeno“, torej v nasprotju z zakonskimi določbami, z ožjim izrazom „pomotoma“, torej povsem nehote. Po mnenju mestnega sodišča se člen 116(7) carinskega zakonika torej uporablja za položaje, v katerih je bil carinski dolg neupravičeno povrnjen, do česar je prišlo v obravnavani zadevi.

[6] Tožeča stranka je zoper sodbo mestnega sodišča vložila kasacijsko pritožbo pri Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče). V njej trdi, da se izraz „pomotoma“, uporabljen v členu 116(7) carinskega zakonika, ne nanaša na primere, v katerih je bila carinska dajatev povrnjena neupravičeno, temveč le na primere, v katerih je bila povrnjena pomotoma. Namen te določbe je preprečiti položaje, v katerih je povračilo ali odpust carinskih dajatev posledica nehotnega ravnanja carinskega organa, ne pa poprava položaja, v katerem je carinski organ v dani zadevi napačno presodil upoštevne dejanske okoliščine. Člen 116(7) carinskega zakonika je treba razlagati ozko. Če bi bila edina omejitev za njegovo uporabo triletni zastaralni rok iz člena 103 carinskega zakonika, bi morala zadevna stranka ob vsakem povračilu carinskih dajatev čakati več let, preden bi se lahko zanesla, da ji ne bo treba ponovno plačati povrnjene carinske dajatve.

[7] V odgovoru na kasacijsko pritožbo je Generální ředitelství cel (glavni carinski urad) navedel, da se člena 116(7) carinskega zakonika ne sme razlagati le ob uporabi jezikovne razlage, ampak tudi z drugimi razlagalnimi pristopi in da se zato ta določba uporabi tudi v obravnavani zadevi, v kateri je do povračila carinskih dajatev prišlo zaradi napačne presoje, ki jo je carinski organ opravil pri uvrstitvi blaga pod določeno oznako carinske nomenklature.

II. Pravo Unije, ki se uporabi

[8] Člen 116(7) carinskega zakonika v češki jezikovni različici določa:

Kadar carinski organi pomotoma [„omylem“] odobrijo povračilo ali odpust, se prvotni carinski dolg ponovno vzpostavi, kolikor ne zastara v skladu s členom 103. V takih primerih se povrnejo vse obresti, plačane v skladu z drugim pododstavkom odstavka [6].

[9] Odstavek 7 je povezan z odstavkom 1, v katerem sta urejena povrnitev in odpust carinske dajatve in ki določa:

Pod pogoji, ki jih določa ta oddelek, se zneski uvozne ali izvozne dajatve povrnejo ali odpustijo zaradi:

- a) previsoko obračunanih zneskov uvozne ali izvozne dajatve;*
- b) pomanjkljivega blaga ali blaga, ki ne izpolnjuje pogojev pogodbe;*
- c) napake pristojnih organov; ali*
- d) pravičnosti.*

Znesek uvozne ali izvozne dajatve se povrne, kadar je bil navedeni znesek plačan in se ustrezna carinska deklaracija izreče za neveljavno v skladu s členom 174.

[10] V členu 79(5) Uredbe (ES) št. 450/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o carinskem zakoniku Skupnosti (v nadaljevanju: Uredba št. 450/2008), ki je veljala pred sprejetjem carinskega zakonika, ki se uporablja v tej zadevi, je veljala ta ureditev: „Kadar pristojni organ pomotoma odobri povračilo ali odpust, se prvotni carinski dolg ponovno vzpostavi, kolikor ne zastara v skladu s členom 68.“

[11] V členu 242 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (v nadaljevanju: Uredba št. 2913/92) je bila določena ta ureditev: *če je bil carinski dolg zmotno odpuščen ali ustrezen znesek dajatev zmotno povrjen, prvotni carinski dolg ponovno postane plačljiv. Obresti, ki so bile po potrebi plačane skladno s členom 241, je treba vrniti.*

III. Analiza vprašanja za predhodno odločanje

[12] Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) je ugotovilo, da je za presojo ustreznosti tega, da so carinski organi tožeči stranki ponovno vzpostavili carinski dolg, bistveno to, kako je treba razlagati pojem „omyl“ („pomotoma“), ki je uporabljen v češki različici člena 116(7) carinskega zakonika. Stranki pa imata glede vprašanja, kako je treba ta pojem razlagati, različni stališči. Tožeča stranka meni, da je ponovna vzpostavitev carinskega dolga na podlagi te določbe mogoča le v primeru, če je povračilo ali odpust carinskih dajatev posledica ravnanja carinskega organa, katerega ta ni hotel opraviti. Po mnenju Generální ředitelství cel (glavni carinski urad) in mestnega sodišča pa je ponovna vzpostavitev carinskega dolga mogoča tudi v primeru, če je bila carinska dajatev povrnjena ali odpuščena neupravičeno, to je, zaradi napake carinskih organov, ki so pri tarifni uvrstitvi napačno presodili, pod katero oznako carinske nomenklature je treba uvrstiti blago. Če ima prav tožeča stranka, njenega carinskega dolga ne bi bilo mogoče ponovno vzpostaviti. Če pa ima prav tožena stranka, bi se carinski dolg

lahko ponovno vzpostavil, če bi bili izpolnjeni drugi pogoji, zlasti ti v zvezi z zastaranjem.

[13] Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) je na podlagi sodne prakse Sodišča Evropske unije (v nadaljevanju: Sodišče) prišlo do sklepa, da izraz „pomotoma“ v smislu carinskega zakonika ali prej zavezujočih aktov prava Unije, s katerimi je bilo urejeno isto vprašanje, ni bil nikakor opredeljen. V nekaterih (čeških jezikovnih različicah) sodb Sodišča (na primer v sodbah z dne 20. oktobra 2005 v zadevi Overland Footware (C-468/03), z dne 5. oktobra 2006 v zadevi ASM Lithography (C-100/05) ali z dne 15. julija 2010 v zadevi DSV Road (C-234/09)) je sicer bil uporabljen izraz „omyl“ [„pomotoma“], vendar ni bil uporabljen neposredno v zvezi z ravnanjem carinskih organov, temveč v zvezi z ravnanjem uvoznika blaga. Toda tudi v teh zadevah Sodišče ni opravilo neposredne razlage tega izraza. Opredelitev „pomotnega“ ravnanja pristojnih organov ni razvidna iz sodne prakse Sodišča v zadevah v zvezi z davki ali subvencijami.

[14] Med podobnimi izrazi je Sodišče v svoji sodni praksi pojem „netočni ali nepopolni podatki“ denimo razlagalo tako, da zajema tako tehnične napake ali opustitve kot nepravilno razlago prava, ki se uporablja (glej sodbo z dne 16. oktobra 2014 v zadevi VAEX Varkens- en Veehandel (C-387/13, točka 50 in navedena sodna praksa)). Ta pojem se v sodni praksi Sodišča včasih zamenjuje s pojmom „napaka“, ki ne zajema le vsebinskih napak, ampak tudi nenamerne opustitve in vsako deklaracijo, pri kateri se ne spoštuje carinsko pravilo (glej sodbo z dne 16. julija 2020 v zadevi Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG (C-97/19), točka 54). Vendar se je tudi ta sodba nanašala na napako, ki jo je storil uvoznik blaga, in ne carinski organi.

[15] Sodišče je v zvezi z napako carinskih organov v točki 32 sodbe z dne 18. oktobra 2007 v zadevi Agrover (C-173/06) ugotovilo, da je treba vrsto napake, ki so jo storili pristojni carinski organi, „presojati glede na zapletenost oziroma glede na zadostno jasnost zadevne določbe in glede na razdobje, v katerem so organi vztrajali pri svoji napaki (sodba z dne 3. marca 2005 v zadevi Biegi Nahrungsmittel in Commonfood proti Komisiji, C-499/03 P, ZOdl., str. I-1751, točki 47 in 48 ter navedena sodna praksa)“. Sodišče je o napaki carinskih organov govorilo tudi v sodbi z dne 10. decembra 2015 v zadevi Veloserviss (C-427/14), v kateri je presodilo, da samo napake, ki se lahko očitajo aktivnemu ravnanju pristojnih organov, upravičujejo, da ne pride do naknadne izterjave carine. V takem primeru se lahko uvoznik sklicuje na legitimna pričakovanja in dobro vero glede pravilnosti ravnanja carinskih organov. Vendar se je sodba nanašala na uporabo člena 220(2)(b) Uredbe št. 2913/92, in ne člena 242 te uredbe, v kateri je bila urejena ponovna vzpostavitev carinskega dolga.

[16] Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) je zato ugotovilo, da iz dosedanje sodna praksa Sodišča ni razviden odgovor na vprašanje, kako je treba razlagati pojem „omyl“ („pomotoma“) v smislu člena 116(7) carinskega zakonika. Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) se nagiba k stališču Generální

ředitelství cel (glavni carinski urad) in mestnega sodišča, da do ponovne vzpostavitve carinskega dolga na podlagi te določbe lahko pride tudi, če je šlo pri pomoti carinskega organa za napačno presojo v zvezi z uvrstitvijo zadevnega blaga pod določeno oznako carinske nomenklature. Takšen je bil nedvomno položaj v obravnavani zadevi, v kateri je Celní úřad pro hlavní město Prahu (carinski urad za glavno mesto Praga) tožeči stranki povrnil carinsko dajatev, ker je njeno blago uvrstil pod napačno oznako nomenklature, za katero je veljala ničelna carinska stopnja, in sicer na podlagi Závazné informace sazebního zařazení zboží od Celního úřadu pro Olomoucký kraj (zavezujoča tarifna informacija carinskega urada za Olomuški okraj), za katero se je pozneje izkazalo, da je bila napačna in v nasprotju z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2021/532 z dne 22. aprila 2021 o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturu, v kateri je bila tarifna uvrstitev tega konkretnega blaga na ravni Uniji usklajena tako, da je bilo uvrščeno pod tarifno oznako 8521 90 00, za katero velja carinska stopnja v višini 8,7 %.

[17] Razlaga člena 116(7) carinskega zakonika, ki jo je privzela tožeča stranka in v skladu s katero se ta člen lahko uporabi le v primeru, če je carinski organ carinske dajatve povrnil povsem nehote, bi pomenila pomembno in neutemeljeno omejitev možnosti uporabe te določbe. V takem primeru bi carinski organi lahko carinski dolg ponovno vzpostavili le, če bi – na primer – carinsko dajatev nehote povrnili na račun napačnega subjekta ali če bi odločbo o povračilu ali odpustu dajatve izdali napačnemu subjektu. Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) meni, da to ni bil namen zakonodajalca Unije. Čeprav je bila v [češki različici] Uredbe št. 450/2008, ki je določala ureditev, ki se je uporabljala pred sedanjim carinskim zakonikom, kot pogoj za ponovno vzpostavitev carinskega dolga prav tako določena pomota carinskih organov pri povračilu ali odpustu carinskih dajatev, pa je iz češke različice člena 242 Uredbe št. 2913/92, ki se je uporabljala pred zgoraj navedenima uredbama, jasno izhajalo, da je bil pogoj za ponovno vzpostavitev carinskega dolga nezakonito – to je, neupravičeno – povračilo carinskih dajatev. Niti iz carinskega zakonika niti iz drugih predpisov prava Unije, s katerimi je urejeno to področje, ne izhaja, da je hotel zakonodajalec Unije pogoj za to ponovno vzpostavitev omejiti na primere povračila ali odpusta carinskih dajatev na podlagi nehotnega ravnanja carinskih organov. Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) je namreč prepričano, da bi zakonodajalec Unije, če bi želel ta pogoj opredeliti bolj strogo, to tudi storil.

[18] Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) je poleg tega ugotovilo, da s členom 116(7) carinskega zakonika v nekaterih jezikovnih različicah ponovna vzpostavitev carinskega dolga ni pogojena z nehotno pomoto carinskega organa, kot je to določeno v češki [in tudi v slovenski] jezikovni različici, temveč da so v navedeni določbi uporabljeni izrazi, ki so bližje češkemu pojmu „napačno ravnanje“, ki ima širši pomen. Tako je denimo v angleški različici carinskega zakonika, v kateri je uporabljen izraz „error“, ki je v pravnem jeziku bližji češkemu izrazu „napačno ravnanje“ ali „napaka“. V španski različici je uporabljen izraz „errore“, v portugalski „erradamente“, v francoski različici zadevne določbe pa je uporabljena formulacija „ont accordé à tort“. V nemški različici določbe je

uporabljen izraz „unrecht“, ki je bližje češkemu izrazu „nesprávně“ („neustrežno“) kot izrazu „omylem“ („pomotoma“). Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) meni, da je iz teh jezikovnih različic jasno razvidno, da je namen člena 116(7) carinskega zakonika zagotoviti, da se v primerih, v katerih carinski organi pri povračilu carinskih dajatev niso ravnali v skladu s pravom, to je, v katerih so storili napako, na primer pri uvrstitvi blaga pod določeno oznako carinske nomenklature, kot je podano v obravnavanem primeru, ponovno vzpostavi carinski dolg.

[19] Vendar češka različica člena 116(7) carinskega zakonika ni edina, v kateri je uporabljen drugačen izraz kot „napačno ravnanje“ ali „napaka“. V slovaški različici te določbe je uporabljen izraz „omylom“, ki v celoti ustreza češkemu izrazu. V poljski različici te določbe je uporabljen izraz „omyłkowo“, medtem ko je v členu 116(1) carinskega zakonika za opis napačnega ravnanja carinskih organov, zaradi katerega sta upravičena povračilo ali odpust carinskih dajatev, uporabljen drugačen izraz, in sicer „napaka“. Zato ni mogoče trditi, da se samo češka različica določbe razlikuje od preostalih jezikovnih različic.

[20] V skladu s sodno prakso Sodišča so vse jezikovne različice pravnih aktov Unije enako verodostojne, zato Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) ni moglo izhajati iz tega, da je bil v nekaterih jezikovnih različicah člena 116(7) carinskega zakonika uporabljen enak izraz kot v členu 242 Uredbe št. 2913/92. Sodišče je že v točki 18 sodbe z dne 6. oktobra 1982 v zadevi Srl Cilfit (C-283/81) navedlo, da so „pravni akti Skupnosti sestavljeni v različnih jezikih, vse različne jezikovne različice pa so enako zavezujoče“ (po prevodu, ki ga je pripravilo Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče)). V točki 13 sodbe z dne 19. aprila 2007 v zadevi UAB Profisa (C-63/06) je Sodišče tako povzelo to sodno prakso: „V skladu z ustaljeno sodno prakso potreba po enotni uporabi in zato razlagi pravnih določb Skupnosti izključuje, da bi se ob dvomu besedilo določbe upoštevalo ločeno v eni svojih različic, ampak zahteva, nasprotno, naj se razlaga in uporablja ob upoštevanju jezikovnih različic, ki so bile določene v drugih uradnih jezikih (sodbe z dne 12. novembra 1969 v zadevi Stauder proti Ulm, 29/69, Recueil, str. 419, točka 3; z dne 7. julija 1988 v zadevi Moksel proti Balm, 55/87, Recueil, str. 3845, točka 15, in z dne 2. aprila 1998 v zadevi EMU Tabac in drugi, C-296/95, Recueil, str. I-1605, točka 36)“. Podobno je v točki 24 sodbe z dne 13. septembra 2018 v zadevi Česká pojišťovna, a. s./WCZ, spol. s. r. o. (C-287/17) Sodišče navedlo: „V skladu z ustaljeno sodno prakso pa se formulacija določbe prava Unije, ki se uporablja v eni od jezikovnih različic, ne more uporabljati kot edina podlaga za razlago te določbe oziroma ne more imeti prednosti pred drugimi jezikovnimi različicami. Določbe prava Unije je treba namreč razlagati in uporabljati enotno ob upoštevanju različic v vseh jezikih Evropske unije (sodba z dne 6. junija 2018, Tarragó da Silveira, C-250/17, EU:C:2018:398, točka 20)“.

[21] Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) zato ni moglo dognati, kateri od izrazov, uporabljenih v različnih jezikovnih različicah člena 116(7) carinskega zakonika, je pravilen in ali pri jezikovnih različicah, v katerih je v tej

določbi uporabljen izraz „omyl“ („pomotoma“), ne gre zgolj za napačen prevod. Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) je prav tako ugotovilo, da Sodišče v svoji sodni praksi še ni obravnavalo pomena člena 116(7) carinskega zakonika ali členov, s katerimi je bilo to vprašanje urejeno v prejšnjih uredbah. Sodišče doslej prav tako še ni razlagalo izraza „omyl“ („pomotoma“). V skladu s sodno prakso Sodišča mora nacionalno sodišče, zoper odločitve katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva – torej tudi Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) –, izpolniti svojo obveznost predložitve vprašanja glede razlage prava Unije, ki se mu postavi, Sodišču, razen če ugotovi, da to vprašanje ni upoštevno, ali da je zadevna določba prava Unije že bila predmet razlage Sodišča, ali da je pravilna razlaga prava Unije tako očitna, da ne dopušča nobenega razumnega dvoma (glej sodbo Sodišča z dne 6. oktobra 2021 v zadevi Consorzio Italian Management in Catania Multiservizi (C-561/19) in v njej navedeno predhodno sodno prakso, zlasti zgoraj navedeno sodbo Sodišča v zadevi Cilfit (C-283/81)).

[22] Za obravnavano zadevo je bistveno to, kako je treba razlagati izraz „omyl“ („pomotoma“) v smislu člena 116(7) carinskega zakonika, saj bo Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) samo na tej podlagi lahko presodilo, ali so carinski organi s ponovno vzpostavitvijo carinskega dolga ravnali v skladu s pravom. Zato tega vprašanja ni mogoče šteti za *acte éclairée*, glede na njegovo dvoumnost pa ga prav tako ni mogoče šteti za *acte clair*.

[...] (ni prevedeno)